

ή στιγμή, πού ε λόγιος γινόταν προφήτης και μά-
τυρας μαζί. Περιφρονούνε δημοσιογραφία και κοι-
νωνία και παραμέριζε για να κλειστή στο κελλί των
ιδανικών του, όπου η τὸν ἔφτανε η βρισιά και ὁ
φρόνος (Παλαμάς) ἢ τονὲ σύντριβε ὁ χαμός και ἡ
ἐγκατάλειψη (Κρυστάλλης, Καμπύσης).

Ὁ συγγραφέας τοῦ «Κόκκινου Βράχου» μήτε τὸ
ἓνα ἔκαμε, μήτε τὸ ἄλλο ἔπαθε. Ἀκολούθησε τὰ νέα
ιδανικά, ἴσα μ' ἓνα σημεῖο ἀκίντυνο, και προσπά-
θησε νὰ ντύσῃ μ' αὐτὰ τὴν εἰλικρινὴ ἐργασία του,
πού δὲν τὴν ἤθελε ὅμως και ὅλως διόλου τραβηγμένη
ἀπὸ τὴν ὄρεξη και τὸ βαθμὸ τῆς νόησης τῆς κοινω-
νίας πού τὸν περιτριγύριζε. Φανταζότανε μάλιστα
πὼς ἔτσι, δημιουργοῦσε μιὰ φιλελευτερώτερη κοινὴ
γνώμη ἀγάλια ἀγάλια. Ἐκανε και τίς δυνατὲς ὑπο-
χώρησεις ὅπου δὲν μποροῦσε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Δού-
λευε στὸ μεταξὺ και στὴ δημοσιογραφία. Εἶναι μιὰ
θεωρία κι αὐτή, τοῦ συμβιβασμοῦ, πού τὴν παρα-
δέχονται μερικοί. Δὲ θέλουμε βέβαια μὲ τοῦτο νὰ
κακίσουμε τὸν κ. Ξενόπουλο. Ἐξηγοῦμε μόνο τὴν
ψυχολογικὴ βαθμίδα, πού θὰ σταθῇ κανεῖς γιὰ νὰ
κρίνῃ και τοῦ χαρακτηρίσῃ τὴ φιλολογικὴ του ἐρ-
γασία.

Ὅσο γιὰ τᾶλλα, συσταίνουμε τὸ διάβασμα τῶν
δύο τόμων τοῦ «Θεάτρου» του, ὅπου βρίσκονται
μέσα σελίδες πρώτης ἀράδας, ἄξίες γιὰ νὰ τοῦ δώ-
σουνε τὸν ἀρεπόμενον σεβασμὸ και τὴν ἀφειλόμενη
τιμὴ.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

Η ΛΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΡΧΙΚΟΝ 6,000,000 ΔΡΑΧΜΩΝ
ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ 1,500,000 ΔΡ.

Ἐσυστήθη ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς
Ἑλλάδος και ἀπὸ ἄλλους Κεφαλαιού-
χους, φίλους τοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀντιπρόσωπον, ὁ ὁποῖος παρακολου-
θεῖ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς και λαμβάνει
μέρος εἰς τὰ Συμβούλιά της.

»» ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ««

Ἡ ΛΑΤΙΚΗ διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς
ἀποταμιεύσεως, δέχεται εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της καταθέσεις ἀπὸ
μίαν δραχμὴν ἕως πέντε χιλιάδας δραχ. και δίδει τόκον 4
1/4 τὰ 0/0. Διὰ τὰς καταθέσεις εἰς χρυσὸν 3 1/2 τὰ 0/0. Κά-
θε καταθέτης εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅποιον τὰ χρήματά του, ὅποτε
θέλῃ, εἴτε ὅλα, εἴτε μέρος.

Ἡ Λατικὴ Τράπεζα δέχεται και καταθέσεις μὲ προθεσμίαν.

ΤΟ ΔΑΣΟΦΥΤΕΜΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ ΤΡΙΓΥ- ΡΩ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

Και πουθενά δὲν ἔχει ἡ γῆ μεγαλοσύνη τέτοια
ὡς τὴν ἀγεροκρέμαστη μεγαλοσύνη πού ἔχουν
οἱ βράχοι, οἱ βράχοι, οἱ βράχοι σου, στίς γῆς τὸ ἔμπι,
κυκλοῦν βράχοι τῆς στεριᾶς, βράχοι τοῦ πέλαου σκόλλες,
βράχοι, σὰ βάθρα, ἀπάνω τους γιὰ νὰ δεχτοῦν, ποῖός ἔχει,
στημένα ποιῶν ἰσοθεῶν ἀγάλματα και σκιᾶχτρα.
και ποιῶν τοῦ κόσμου ἀπαρητητῶν ἀσκηταριά. ποῖός ἔχει!
Βράχοι πού μόνο τοῦρανοῦ τὰ σύγνεφα ὡς παίρνουν
πρόσωπα χίλια φανταχτὰ ἀζωγράφιστα μποροῦνε
κι' ἀγνάντια στὴν ἀγριὰδα τους κι' ὀμπρὸς στὴν ὁμορφιά τους
νὰ παραβγοῦν

(ΠΑΛΑΜΑΣ. Φλογέρα τοῦ Βασιλεῖ)

—><—

Μὴν τοὺς ἀγγίζετε, μὴ τοὺς σκεπάσετε, μὴ τοὺς
ἰσκιώσετε, ἀφήστε τους ἑξέσκεπους, ἀφήστε τους νὰ
τρῶνε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, πού τοὺς τρέφει τόσα τώ-
ρα χρόνια. Τὸ φῶς πού εἶναι ἡ ζωὴ τους, πού δὲν
τὸ χερταίνουσε, πού τὸ ρουφᾶνε ὅλη τὴ μέρα γιὰ νὰ
τὸ ἔχουνε και τὴ νύχτα ἀκόμα και νὰ γίνονται αὐ-
τόφωτοι, ἅμα φύγῃ ὁ ἥλιος και, θένουν τότε αὐτοὶ
τὸ φῶς στὴ γύρω σκοτεινιά.

Τί σὰς ἔκαναν, τί σὰς ἔφταξαν και θέλετε νὰ
τοὺς σβύσετε και θέλετε νὰ τοὺς θάψετε; Οἱ παλιό-
τεροι Ἀθηναῖοι πήγαν νὰ τοὺς σκοτώσουν, νὰ τοὺς
κάνουν νταμάκια γιὰ ἀσφόδτη και μερικοὶ ἀπ' αὐ-
τοὺς μᾶς δείχνουν ἀκόμα σήμερα, τίς λαβωματιές
τους, στὸ φῶς τῆς ἡμέρας, και τὴν ἀγριὰδα τους,
ὅταν νυχτώσῃ, γιατί τοὺς ἄγγιξε ἀνθρώπινο βέδηλο
χέρι και στοιχειώσανε...

Ἀφήστε τους τοὺς ἡμεροῦς τοὺς βράχους στὴν
ἡσυχία τους μὲ τὴν ὁμορφιά τους, μὲ τὸ χρῶμα τὸ
δικό τους, μὲ τὰ χίλια δηλαδὴ χρώματά τους, π'
ἀλλάζουν ὡς τὴ θάλασσα ἀπ' τὸ πρωῒ ὡς τὴν νύ-
χτα. Σεβασθῇτε τὴ γύμνια τους, γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ
ὁμορφιά τους και μὴ θελήσετε νὰ τοὺς ντύσετε γιὰ-
τί δὲν ντύνουν ποτὲ τὰ ἀγάλματα. Τὰ ρούχα τὰ δι-
κά τους πού εἶναι ἀπὸ ἀσφόδαλους και ἀγριοβιολέ-
τες κι' ὅλα τὰ παραπεταμένα τοὺς φτάνουν γιὰ νὰ
μοιράζον τὰ μαλάμματα τοῦ μεσημεριοῦ, τὰ ρουμ-
πίνια τῆς Δύσης και τὰ μαδιὰ βελούδα τῆς νύχτας.

Θέλετε νὰ δείξετε τὸ σεβασμὸ σας, τὴν ἀγάπη
σας, και νὰ τοὺς φυλάξετε ἀπ' τὰ κτήνη και τοὺς
χυδαίους ἀνθρώπους; βάλτε τους χρυσὰ κάγκελλα
τριγύρω και τίποτες ἄλλα, αὐτὰ και μόνο, γιατί μὲ

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχτήτης: Δ. Π. ΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

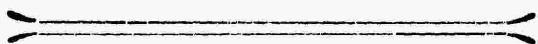
Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τριμήνες συντρομές (3 δρ την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής α δεν αποπληρώσει τη συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο.—Τα περιουσιμύνα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κώσκια, και στις επαρχίες στα πρακτορεία των Εφημερίδων.

τά κυπαρίσσια σας τούς σθανώνετε και με τὰ φοινικόδεντρα τούς φασκελώνετε ...

K. Γ. Κ.

Γ. Γ. Τώρα μαθαίνω ότι οι πρόσκοποι με τον αρχηγό τους έπηγαν μιὰ Κεριακή κ' έφύτεψαν χιλιά δέντρα στο λόφο του Φιλοπάππου κλπ. κλπ. Δέν έχω παρά νά ευχηθώ στο μέλλοντα αρχηγό των προσκόπων μετά 20 έτη, αφού ποτέ τους δε θα δούν νά περπατήση Έλβετική γελάδα στο λόφο του Φιλοπάππου νά παραλάβη τότε τούς προσκόπους του αλλά και μ' ένα κουτί σπέρτα τον καθένα στο χέρι.

Παραγράφια

Ο ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ έχασε τη Δημορχία με αρκετές χιλιάδες ψήφους. Πώς συνέβηκε αυτό, είναι ζήτημα που αξίζει νά ξεταστεί πλατιά. Δέν τόν έφαγε μόνο ο Βενιζελισμός, ούτε ή απόλυτη μπιστοσύνη που γεννήθηκε στο πνέμα του λαού για τόν κ. Μπενάκη. Τόν έφαγε και κάτι άλλο σπουδαιότερο. Τόν έφαγε κι ο ίδιος... ο Μερκούρης, που αυτοπολεμήθηκε δεινά. Ο λαός τόν εκλεξε Δήμαρχό του πρό δεκαπέντε περίπου χρόνια χτυπώντας με την έκλογή του τον πολιτικό κοτζαμπασισμό, κι ο Μερκούρης άφισε νά μεταμορφωθεί, άσύνειδα ίσως, κι ο ίδιος σέ κοτζάμπαση, με το άνακατόμά του στην κάθε έκλογή, με την τυραννική ολιγαρχία που είχε ιδρύσει ή υπαλληλία του, και με τόσα άλλα. Κ' έτσι αυτός που δούλεψε αληθινά, που πόνεσε το Λήμο, που πήρε τα δημοτικά συμφέροντα σά δικά του, είδε σέ μιὰ στιγμή νά γκρεμίζεται ή δημοτικότητα του και νά **καθαίρεται**—γιατί, **καθαίρεση** κι όχι απλή άποτυχία είναι ή έκλογή της προπερασμένης Κεριακής.

Λυπηρό, μὰ ένα μάθημα είτανε κι αυτό, μάθημα που μπορεί—κι αξίζει— νά ωφελήσει και τούς διαδόχους του.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ το «Μέλλον» του κ. Κουλουμβάκη. Βγαίνει κάθε Κεριακή και πουλιέται μιὰ πεντάρα. Τη σύσταση αυτή την κάνουμε στους όμορφους, στους δημοτικιστάδες. Αγοράζετέ το για νά ακολουθήσει νά βγαίνει, για νάχουμε και μεις ένα όργανο. Γιατί αληθινά, για την προπαγάντα μας δέν μπορούσε νά βρεθεί καταλληλότερο όργανο από το «Μέλλον» του κ. Κουλουμβάκη. Μας πολεμάει τόσο εύθυμα, τόσο ήλιθια, τόσο παλιάτσικα, που είναι άδύνατο νά διαβάσει την πολεμική του και ο φανατικότερος καθαρεινιστάς και νά μή γίνει στή στιγμή μαλλιαρός.

Κι απόδειξη: Στο τελευταίο φύλλο του λέει πώς τά βιβλία της κ. Δέλτα είναι άντιεθνικά, άντιβασιλικά, άντικοινωνικά. Τις άνοησίες αυτές τις πρωτοείτε, καθώς είναι πασίγνωστο, ο κ. Αμπελός. Για νά πει ένας ήλιθιος, με τό συμπάθειο, μιὰ κουταμάρα, είναι άταρασίτητο νά βρεθεί κ' ένας άλλος ήλιθιος νά την πιστέψει, κ' ένας τρίτος πιό ήλιθιος ακόμα νά την ξαναμασήσει.

Ο κ. Κουλουμβάκης την ξαναμάσησε, κ' έτσι με λύπη μας τόν κατατάσσουμε στην τρίτη τάξη, τη βαρύτερη.

ΠΡΟΤΥΠΟ αληθινά το «Πρότυπον Λύκειον» του κ. Κωσταντινίδη κι όσα παιδιά μπουνε κει μέσα τάγατούνε σάν το σπίτι τους.

Αυτό μās το βεβαιώνουν πολλοί γονιοί, μās το βεβαίωσε και ή κ. Ειρήνη Δημητριάκοπούλου με τη φωτεινή, δλοζώντανη, γιομάτη ουσία διάλεξή της ποΐκαμε στο Λύκειο την προπερασμένη βδομάδα.

Μās είπε πώς πρέπει νά μορφώνονται τά παιδιά—και μās το είπε τόσο ζωντανά, τόσο ριζοσπαστικά, τόσο όμορφα που άπορούσαμε σι' αλήθεια α βρισκόμαστε μέσα σ' έλληνικό σχολείο—άχ! πόση μούχλα δέν κρύβουν οι δυο αυτές λέξεις!—ή σ' ένα δημοτικιστικό κέντρο.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ των τυπογράφων μās άνάγκασε, καθώς και όλα τάλλα περιοδικά, νά μή βγάλουμε φύλλο τρεις βδομάδες τώρα.

Εύτυχώς ο ιδιοκτήτης του τυπογραφείου κ. Δελγιάννης δέχτηκε νά μās βγάλει τούτη τη βδομάδα φύλλο, κ' έτσι με τά παραπανιστά τυπογραφικά που θά πληρώνουμε επιτίσουμε πώς το φύλλο δώ κι όμπερός νά βγαίνει ταχτικά.

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400—450 σελίδες)

Συντρομή φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθυνση «Grammata» B. R 1146, Alexandri (Egyptee